

SOLIDARITAT I UNITAT DELS TREBALLADORS (SUT)

www.nodo50.org/sindicatosut - 657 842 589 - bcn@sindicatosut.org

C/Mallorca 632 local 16 – Barcelona <M> Clot

A tota la classe obrera

Si a qualsevol de nosaltres algú ens fiqués la mà a la butxaca per treure'ns la cartera, li deixariem que ens robés sense oposar-nos-hi? Evidentment no, però, llavors... per què hem de permetre que la Patronal ens robi el nostre temps, el nostre salari, les nostres condicions, la nostra vida i la dels nostres?

Pot ser que sols no poguéssim evitar que ens treguin la cartera en el primer exemple i el mateix passa a la feina, però col·lectivament podem parar els peus a l'empresari: l'acció organitzada i decidida dels treballadors pot permetre'ns plantar cara als abusos de la Patronal. Això és el que estan fent els companys acomodadors de l'Auditori de Barcelona i per això la seva lluita reclama tot el suport de la resta de la classe obrera.

“la Llei ens burla i l'Estat oprimeix i sangra al productor, ens dona drets irrisoris, no hi ha deures del senyor”

Aquesta estrofa de La Internacional descriu bé el que ha passat el dijous 21 de maig de 2015 quan els Mossos d'Esquadra han desallotjat el piquet informatiu conformat per vaguistes i treballadors solidaris que havien acudit de diverses empreses. El motiu no era ni tan sols cap pretès "dret al treball" (eufemisme per al "dret a rebentar la vaga") ja que el 100% de la plantilla dels acomodadors segueix la vaga indefinida. El motiu formal era garantir l'"espectacle". Però quina cultura pot néixer de l'explotació del treball assalariat, de la subcontractació i de la repressió policial? L'única cultura és una cultura tòxica i podrida, la cultura del Capital i de la militarització de la societat. El motiu real era **garantir el negoci** i que L'Auditori pogués realitzar el concert amb policia privada a l'interior substituint als vaguistes i això és el que va imposar a l'exterior la policia pública: l'Estat al servei de la Patronal. Aquest dijous **els Mossos han exercit la violència directa contra els treballadors per emparar l'esclavitud i el robatori, han mostrat per enèsima vegada el seu veritable rostre.**

El lliure desenvolupament de la relació de forces entre els assalariats i la Patronal es posaria inevitablement a favor de la classe assalariada ja que som l'aclaparadora majoria i som els que produïm el seu guany: si nosaltres parem, els nostres xucla-sangs no poden seguir vivint del nostre treball. Per això, la Patronal necessita una força que controli, il·legalitzi i reprimeixi les reivindicacions dels assalariats. Aquesta força és l'Estat burgès amb els seus tribunals, Policia, Exèrcit, Seguretat Social, Sistema Educatiu, etc. que són els encarregats de encadenar als treballadors al jou de l'explotació, de la impotència i de la resignació.

Quan diem que l'Estat està al servei de la Patronal, ho diem perquè és la crua realitat amb la qual topem una vegada sí i una altra també... Mentre subsisteixi el treball assalariat i la llei del valor, la "democràcia" (orgànica, parlamentària o popular) consisteix i consistirà només en això: és el teatre impúdic pel qual **l'interès de la burgesia es disfressa d'interès general mentre que els interessos de la classe obrera es proscriuen i es posen al marge de la llei.**

El dret és la força per imposar-lo

És igual que es reconegui formalment el dret de vaga, són igual els rius de tinta altisonants sobre el dret a no ser substituït: a l'hora de la veritat els mercenaris públics i privats de la Patronal són allà per imposar l'esquirolatge extern o per realitzar-lo ells mateixos. **Un cos policial és un piquet de la Patronal.**

Només se'n pot treure una lliçó: **tot això és paper mullat si no tenim la força per fer-lo valer.** L'oxigen de la lluita obrera és la seva extensió: l'extensió de la solidaritat, la paralització de la producció a gran escala.

Durant unes hores el piquet informatiu va defensar el seu dret a que ningú realitzés les seves funcions mentre es troba declarada la vaga, contra els cants de sirena d'uns i les amenaces velades d'altres, i això és una fita que ningú pot arrabassar als treballadors. Tampoc se'ns pot arrabassar la decisió i fortalesa demostrada pels vaguistes en els 22 dies que dura la vaga: **seguirem lluitant.**

- **TOTS A FIXOS A L'EMPRESA PRINCIPAL**
- **FORA LES SUBCONTRACTES I ETT'S**
- **PROU PERÍODES DE PROVA FRAUDULENTS I PROU CONTRACTES TEMPORALS**
- **PROU REPRESENTACIONS ANTISINDICALS I CONTRA LES RECLAMACIONS DELS TREBALLADORS.**

**Per l'extensió de la lluita a tots els serveis subcontractats i sectors!
La nostra millor arma és la solidaritat!**